

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: T. R.

proti

žalovanému: Městský úřad Hodonín, odbor dopravy a přestupků, oddělení
přestupků
sídlem Národní třída 25, Hodonín

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Nezákonný zásah spatřoval v tom, že žalovaný provedl blokadu jeho řidičského oprávnění, a to na základě rozhodnutí, které nenabývalo právní moci.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce shrnuje, že prvostupňovým rozhodnutím byly jeho námitky zamítnuty jako neodůvodněné. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal v zákonné lhůtě dne 22. 6. 2015 odvolání, které ve lhůtě 5 dnů v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu doplnil, a to dne 29. 6. 2015. Na jeho odvolání reagoval žalovaný usnesením ze dne 30. 6. 2015. V něm uvedl, že žalobce elektronické podání ve formě e-mailu nedoplnil, a proto se na něj hledí jako by nebylo učiněno. Zároveň byl však vyzván k doplnění podpisu na podání doručeném žalovanému dne 30. 6. 2015, podanému k poštovní přepravě dne 29. 6. 2015. Žalobce podpis doplnil. Na jednu stranu tedy žalovaný uvádí, že bylo podáno odvolání, určil lhůtu k jeho doplnění, ale na druhou stranu tvrdí, že k odvolání z důvodu nedoplnění v zákonné formě nebude přihlížet. Výzvou ze dne 7. 7. 2015 byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu z důvodu dosažení 12 bodů podle bodového hodnocení. Ve výzvě bylo uvedeno, že dne 23. 6. 2015 nabylo právní moci prvostupňové rozhodnutí. Na výzvu žalobce reagoval přípisem s tím, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání a tudíž není pravomocné a nemůže tak vyvolávat účinky spočívající v povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Na jeho přípis žalovaný reagoval usnesením o určení lhůty k provedení úkonu ze dne 21. 7. 2015, a to ve dvou verzích. V usnesení je uvedeno, že proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo podáno odvolání, a proto nabylo právní moci. Dále bylo uvedeno, že bylo žalovanému dne 30. 6. 2015 doručeno opožděné odvolání ze dne 29. 6. 2016, u něhož byla odstraněna vada podání, a které bylo postoupeno odvolacímu orgánu ke zkoumání, zda nejsou dány předpoklady pro přezkumné řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Na toto usnesení žalobce opětovně dne 17. 8. 2015 reagoval, citoval zákonná ustanovení ohledně odkladného účinku odvolání a uvedl, že k výzvě, která je v přímém rozporu se zákonem, nebude přihlížet. Žalovaný na tento přípis nereagoval. Ve věci nebylo vydáno usnesení o zamítnutí odvolání podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu pro opožděnost. Ode dne poslední reakce mu nebylo doručeno žádné vyrozumění či výzva od žalovaného či nadřízeného správního orgánu.
3. Z důvodu právní jistoty i toho, že se žalovaný i nadřízený správní orgán žalobci jeví jako nečinní, požádal dne 14. 12. 2015 o výpis z evidenční karty řidiče. Zjistil, že má od 1. 7. 2015 blokováno řidičské oprávnění, a to i přesto, že prvostupňové rozhodnutí není v právní moci. O nezákonném zásahu se tedy dozvěděl dne 14. 12. 2015.
4. Žalobce má s ohledem na ustanovení § 37 odst. 4 a § 85 odst. 1 správního řádu za to, že žalovaný blokuje žalobcovo řidičské oprávnění v přímém rozporu se zákonem.
5. Žalobce proto závěrem navrhuje, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající v záznamu do registru řidičů byl nezákonný a aby vydal rozsudek, v němž se určuje, že je blokáce řidičského oprávnění žalobce vyznačená v registru řidičů dne 1. 7. 2015 nezákonná.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný shrnul, že žalobce byl o povinnosti odevzdat řidičský průkaz z důvodu pozbytí řidičského oprávnění dne 1. 7. 2015 registrem řidičů řádně informován výzvou č. j. 52299/2015, která mu byla doručena fikcí a z důvodu nepřevzetí byla písemnost dne 21. 7. 2015 vhozena do schránky. O skutečnosti, že proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo ve stanovené lhůtě podáno odvolání a dne 23. 6. 2015 proto nabylo právní moci, byl informován sdělením, jež bylo součástí usnesení č. j. 50998/2015/Lu ze dne 30. 6. 2015. Odvolání žalobce by bylo podáno včas, pokud by bylo žalovanému doručeno nejpozději dne 22. 6. 2015. Odvolání v elektronické podobě však bylo žalovanému doručeno až dne 23. 6. 2015 v 07:57 hodin, jak sám žalobce ve svém podání uvádí, tedy opožděně. Vzhledem k tomu, že nepodal v zákonné lhůtě odvolání, nabylo rozhodnutí právní moci. Žalobce tak nesplnil jednu z elementárních podmínek přípustnosti podání správní žaloby uvedenou v ustanovení § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) tím, že nevyčerpal všechny opravné prostředky, které mu zákon připouští.
7. Ze žaloby je zřejmé, že o pozbytí řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz se žalobce nedozvěděl dne 14. 12. 2015, nýbrž přinejmenším dne 10. 8. 2015, jak sám uvádí ve svém vyjádření k výzvě ze dne 17. 8. 2015. Rovněž byl informován o postoupení opožděného odvolání k přezkoumání odvolacímu orgánu.

IV. Replika žalobce

8. Žalobce ke své žalobě přiložil rozhodnutí odvolacího orgánu o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým bylo jeho odvolání postupem dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto. Odvolací orgán se na první pohled nezabýval důvodem nepřijatelnosti odvolání tvrzeným žalovaným, tedy nedoplněným e-mailem podaného odvolání. Zatímco tedy žalovaný nezpochybňoval včasné doručení e-mailového podání, ale zpochybňoval jeho následné písemné doplnění, odvolací orgán celou věc posoudil naprosto opačně, tedy akceptoval písemné doplnění odvolání, ale neakceptoval e-mailové podání z důvodu jeho opožděného podání až dne 23. 6. 2015. Žalobce nevěděl, že vůbec nějaké odvolací řízení u žalovaného, resp. odvolacího orgánu, probíhá a navíc odvolací orgán posuzoval otázku, která z pohledu žalobce a žalovaného nebyla rozporována. Odvolací orgán navíc žalobce ani nevyzval k seznámení s podklady pro rozhodnutí. V mezičase po podání žaloby, tedy po více jak 6 měsících po poslední reakci žalobce na nezákonný zásah žalovaného, však bylo žalobci dne 25. 2. 2016 doručeno rozhodnutí odvolacího orgánu. Odvolací orgán výše uvedené odvolání zamítl pro opožděnost z důvodu, že e-mailové podání bylo žalovanému doručeno údajně až dne 23. 6. 2015 v 07:57 hod, přestože žalobce prokazatelně e-mailové odvolání zaslal již dne 22. 6. 2015 v 18:24 hod. Další argumentace žalobce v replice směřuje proti nesprávnému vyhodnocení jeho odvolání jako opožděné.
9. Žalobce má za to, že je podanou žalobu nutno rozšířit v tom smyslu, aby žalovaný resp. odvolací orgán, nejenže ihned odblokoval řidičské oprávnění žalobce, ale současně zrušil rozhodnutí odvolacího správního orgánu dne 10. 2. 2016 pro nezákonnost. Dle názoru žalobce z důvodů hospodárnosti a urychlení přístupu ke spravedlnosti by se blokace

řidičského oprávnění i „rozhodnutí“ mělo posoudit v rámci již podané žaloby na nezákonný zásah.

10. Žalobce dále doložil výpis z Gmail účtu, dle kterého zpráva obsahující odvolání byla odeslána na SMTP server v pondělí dne 22. 6. 2015 v 18:23:39 hod. V této souvislosti žalobce uvádí, že moment, kdy zpráva dorazí na SMTP server se zpravidla neliší víc než max. několik sekund od odeslání. Uvedená data jsou data poskytnutá přímo od Google, která se žádným způsobem zfalšovat nedají. Žalobce je připraven na vyžádání soudu předložit svůj notebook, ve kterém je nainstalován poštovní klient, ze kterého bylo odvolání zasláno a poskytnout soudu náhled na svůj Gmail. Tyto údaje by ostatně žalobce již dávno předložil odvolacímu správnímu orgánu, kdyby si je vyžádal. Z opatrnosti žalobce navrhuje provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru kybernetiky.
11. Žalobce závěrem navrhuje, aby soud určil, že blokáce řidičského oprávnění žalobce na základě nepravomocného rozhodnutí je nezákonná, a rovněž rozhodl, že rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 10. 2. 2016, č. j. JMK 21738/2016, sp. zn. S-JMK 95350/2015/ODOS/Fö, se zrušuje.

V. Duplika žalovaného

12. Dle žalovaného není pravdivé tvrzení, že je prvostupňové rozhodnutí nepravomocné. Ze správního spisu plyne, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 6. 2015, o čemž byl žalobce vyrozuměn. Toto rozhodnutí bylo navíc podpořeno rozhodnutím odvolacího orgánu. Tvrzení žalobce, že nebyl vyrozuměn o probíhajícím odvolacím řízení, je v rozporu s dalším jeho tvrzením. Dle žalobce jej žalovaný vyrozuměl o tom, že s ohledem na nedoplnění odvolání v zákonné formě k němu nebude přihlížet a že jej postoupil odvolacímu orgánu ke zkoumání, zda nejsou dány předpoklady pro přezkumné řízení, obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí. Žalobce si tedy byl vědom toho, že jím opožděné odvolání bylo postoupené odvolacímu orgánu k vyřízení. V této souvislosti se mohl obrátit na odvolací orgán a urgovat jej k vydání rozhodnutí, popřípadě se svých práv domáhat prostřednictvím žaloby na ochranu proti nečinnosti odvolacího orgánu. Podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem není proto na místě.
13. K e-mailovému podání odvolání žalovaný uvádí, že podle ustanovení § 37 odst. 6 správního řádu je podání učiněno dnem, kdy bylo správnímu orgánu doručeno, nikoliv v den, kdy bylo podáno. Z tohoto pravidla existuje výjimka, zakotvená v ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Žalovaný však do této výjimky nespadá, a proto bylo jeho podání ze dne 22. 6. 2015 opožděné. Provádění důkazu znaleckým posudkem z oboru kybernetiky je zbytečné a jen by časově a finančně zatěžovalo soudní řízení.
14. Tvrzení žalobce, že žalovaný považoval jeho emailové podání za včasné, je zavádějící a není v souladu se spisovým materiálem. Žalobce doručil správnímu orgánu e-mailové podání až dne 23. 6. 2016, a to bez uznávaného elektronického podpisu. Nebylo řádně a včas doplněno a tudíž nesplňovalo náležitosti podaného odvolání dle správního řádu. Ani jeho písemné podání ze dne 29. 6. 2015 neobsahovalo náležitosti dle správního řádu, a proto jej žalovaný musel vyzvat k odstranění vad podání. Bylo však patrné, že e-mailové odvolání nebylo doručeno řádně ani včas. Z tohoto důvodu žalobou napadené rozhodnutí nabylo

právní moci dne 23. 6. 2015 a jako takové jej žalovaný postoupil odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání.

15. Z doplněného podání také plyne, že výtky žalobce směřují toliko k odvolacímu orgánu a nikoliv k žalovanému. Dále z podání plyne, že měl vůči odvolacímu orgánu využít institutu žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a nikoliv institutu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.

VI. Vyjádření žalobce k duplice žalovaného

16. Dle žalobce bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podáno včas a v souladu se zákonem e-mailem dne 22. 6. 2015 a poté doplněno písemně dne 29. 6. 2015. Je-li v souladu se zákonem podáno odvolání proti rozhodnutí, pak takové rozhodnutí nemůže být prohlášeno za pravomocné rozhodnutím žalovaného ani odvolacího orgánu, a proto žalobce jakékoli výzvy ohledně nabytí právní moci rozhodnutí a povinnosti odevzdat řidičský průkaz považoval za právně zcela irrelevantní a vyčkal, jak podání odvolání vyhodnotí odvolací orgán. Žalovaný výzvou ze dne 30. 6. 2015 nejdříve akceptoval e-mailem podané odvolání žalobce a vyzval ho k doplnění podpisu na písemném odvolání podaném dne 29. 6. 2015. Současně ale zcela nesrozumitelně konstatoval, že k odvolání z důvodu nedoplnění v zákonné formě přihlížet nebude. Později vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu z důvodu, že odvoláním napadené rozhodnutí mělo nabýt právní moci dne 23. 6. 2015. Odvolací orgán pak jeho odvolání zamítl jako opožděné, když nezohlednil prokazatelné datum odeslání odvolání e-mailem večer dne 22. 6. 2015, ale vzal v potaz až přijetí emailu žalovaným ráno dne 23. 6. 2015.

VII. Jednání před soudem dne 27. 2. 2017

17. Žalobce při jednání především uvedl obdobné skutečnosti jako v žalobě a dalších vyjádřeních.
18. Žalovaný při jednání především odkázal na svá písemná vyjádření. Zdůraznil, že e-mailová zpráva byla na podatelnu městského úřadu doručena jeden den po lhůtě, a proto bylo odvolání žalobce vyhodnoceno jako opožděné. Stejný názor zaujal i nadřízený správní orgán.
19. Při jednání bylo provedeno dokazování výpisem z Gmail účtu žalobce.

VIII. Rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2017 a zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 103/2017-73 ze dne 31. 8. 2018

20. Rozsudkem zdejšího soudu č.j. 30 A 5/2016-83 ze dne 27.2. 2017 bylo rozhodnuto, že zásah žalovaného spočívající ve vyznačení pozbytí řidičského oprávnění ode dne 1. 7. 2015 v registru řidičů je nezákonný současně bylo žalovanému zakázáno pokračovat ve vyznačení pozbytí řidičského oprávnění v registru řidičů. Proti rozsudku podal kasační stížnost žalovaný. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 103/2017-73 byl rozsudek zdejšího soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

IX. Vyjádření žalovaného ze dne 22. 1. 2020

21. Žalovaný především uvedl, že by měla být znovu posouzena otázka přípustnosti a včasnosti žaloby, zejména s ohledem na skutečnost, že se žalobce mohl svých práv domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Je také třeba zvážit, zda se jedná o žalobu zápůřčí či určovací, neboť se pak právní a skutkový stav posuzuje ve vztahu k různým okamžikům. Zdůraznil, že v době, kdy bude rozhodovat soud, již zásah netrvá, neboť blokáce řidičského oprávnění byla vyznačena v evidenční kartě žalobce od 1. 7. 2015 do 19. 2. 2017. Tohoto dne bylo žalobci na základě jeho žádosti a po splnění zákonných podmínek vráceno řidičské oprávnění. Další argumentace žalovaného směřovala k otázce včasnosti podaného odvolání.

X. Jednání před soudem dne 29. 1. 2020

22. Žalobce se k jednání nedostavil.
23. Žalovaný pak k věci především uvedl, že se jedná o typ určovací zásahové žaloby, kdy je třeba vycházet z právního skutkového stavu v době zásahu. K tomuto okamžiku existovalo pravomocné rozhodnutí odvolacího orgánu, v jehož důsledku došlo k blokaci řidičského oprávnění. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby a v ostatním odkázal na své vyjádření k žalobě.
24. Soud při jednání provedl dokazování Výpisem z evidenční karty žalobce ze dne 3. 4. 2017 a Záznamem do spisu o rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění ze dne 20. 2. 2017, sp. zn. MUHO 2860/2017/ODSA/OPŘV/Ky.

XI. Posouzení věci krajským soudem

25. Předtím, než mohl soud přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její včasností, a to i s ohledem na argumentaci žalovaného. V případě, že by shledal, že žaloba byla podána opožděně, nemohl by ji posoudit věcně, ale musel by ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítnout.
26. Podle ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. musí být žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Zmeškání lhůty nelze podle odst. 2 tohoto ustanovení prominout.
27. Podle ustanovení § 85 s.ř.s. žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
28. V daném případě byla žaloba podána 12. 1. 2016.
29. Žalobce považuje žalobu za včasnou. Subjektivní lhůtu k podání žaloby přitom počítá ode dne 14. 12. 2015, kdy požádal o výpis z evidenční karty řidiče, ze které zjistil, že má ode dne 1. 7. 2015 blokováno řidičské oprávnění.

30. Naopak žalovaný má za to, že je žaloba podána opožděně, neboť subjektivní lhůtu je třeba počítat přinejmenším ode dne 10. 8. 2015, kdy byla žalobci doručena výzva k odevzdání řidičského průkazu z důvodu dosažení 12 bodů podle bodového hodnocení.
31. Soud k věci předně uvádí, že otázka včasnosti byla vyřešena shora uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, který k tomu v odst. 17 uvedl: *„Nejvyšší správní soud neshledal naopak důvodnou námitku stěžovatele stran posouzení včasnosti podané žaloby. Subjektivní lhůtu, tj. okamžik, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu nelze odvozovat od okamžiku, kdy byla žalobci doručena výzva k odevzdání řidičského oprávnění, byť se jeví logické, že již od tohoto okamžiku musel být žalobce srozuměn s tím, že pozbytí řidičského oprávnění mu současně bude vyznačeno v evidenční kartě; ve vyjádření k výzvě, na kterou stěžovatel odkazuje, žalobce výslovně nesouhlasí s tím, že mu vznikla povinnost odevzdat řidičský průkaz, neboť má za to, že rozhodnutí o podaných námitkách není pravomocné (nesouhlasí s faktickým odevzdáním řidičského průkazu). Nicméně žalobce nežaloval jakožto nezákonný zásah samotnou výzvu k odevzdání řidičského průkazu, či faktické odevzdání řidičského průkazu, ale zásah spatřuje následně v tom, že správní orgán provedl blokaci řidičského průkazu, tj. vyznačení pozbytí řidičského oprávnění v kartě řidiče; o této skutečnosti, jak vyplývá ze spisu, se dozvěděl z výpisu z evidenční karty až dne 14. 12. 2015.“*
32. Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 3. 4. 2017 soud zjistil, že žalobce má zaevidovanou blokaci řidičského oprávnění v datu ode dne 1. 7. 2015 do dne 19. 2. 2017. Ze Záznamu do spisu o rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění ze dne 20. 2. 2017, sp. zn. MUHO 2860/2017/ODSA/ORŘV/Ky soud zjistil, že žalobci bylo řidičské oprávnění vráceno dne 20. 2. 2017. Ze shora provedených důkazů je tedy zřejmé, že již zásah v podobě blokace řidičského průkazu, tj. vyznačení pozbytí řidičského oprávnění v kartě řidiče, netrvá. Žalobce se tedy již domáhal pouze určení toho, zda zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. soud ve věci zásahové žaloby rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
33. Podle § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že „nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení dále platí, že „[p]odá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci“.
34. Soud k věci uvádí, že k zásahu do práv dochází až dosažením 12 bodů, jehož důsledkem je pro řidiče *ex lege* ztráta řidičského oprávnění. Jedná se o zásah poměrně citelný, jelikož právo řídit motorové vozidlo je velmi užitečné pro běžný život a výkon povolání (jak uvádí i Evropský soud pro lidská práva v rozsudku ze dne 23. 9. 1998, *Malige proti Francii*, stížnost č. 27812/95, Reports 1998-VII, dále srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55). V zájmu zachování tohoto práva řidiči, který o řidičské oprávnění ze zákona přichází a současně napadá záznam bodů, stanoví § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění. Pokud by totiž bylo následně v řízení o námitkách zjištěno pochybení v provedení záznamu bodů, nemohla by samotná *ex post* provedená oprava již zhojit újmu držitele, který by v případě nepřerušení běhu lhůty nemohl po dobu řízení o námitkách právo řídit motorové vozidlo vykonávat, ačkoliv k omezení tohoto práva by *de facto* neexistoval zákonný důvod. Účelem právní úpravy § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu je tedy umožnit do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách zachování řidičského oprávnění řidiči, který dosáhl 12 bodů, avšak má pochybnosti o tom, zda jeden nebo více záznamů bodů bylo provedeno v souladu s podkladem pro záznam, příp. zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení přestupku, který byl jeho podkladem (jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, *správní orgán je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání*).

35. Mezi účastníky je nesporné, že žalobce proti záznamu podal námitky. Jeho námitky byly rozhodnutím ze dne 25. 5. 2015, č. j. 38294/2015/LU zamítnuty a provedené záznamy v bodu registru řidičů byly potvrzeny. V době zásahu tedy existovalo ve správním spise pravomocné rozhodnutí správního orgánu o podaných námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů ze dne 25. 5. 2015, č. j. 38294/2015/Lu, neboť podané odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru dopravní správy ze dne 10. 2. 2016, č. j. JMK 21738/2016 bylo zamítnuto jako opožděné. V době zásahu tedy nebyl přerušen běh lhůt zakotvený v § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu a žalovaný byl proto oprávněn k 1. 7. 2015 vyznačit pozbytí řidičského oprávnění v registru řidičů, neboť rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci. Na základě rozhodnutí o zamítnutí námitek, které v době zásahu bylo pravomocné k datu 23. 6. 2015, pak byla vyznačena blokáce řidičského oprávnění.
36. Soud nadto k věci uvádí, že rozhodnutí odvolacího orgánu bylo zrušeno až rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 5. 3. 2018, č. j. 31 A 4/2016-46. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, která však byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019 zamítnuta. Pro posouzení věci je však rozhodující, jak je již uvedeno výše, že v době zásahu existovala pravomocné správní rozhodnutí, na jehož podkladě byla vyznačena blokáce řidičského oprávnění.
37. S ohledem na shora uvedené nezbylo, než žalobu zamítnout.

XII. Náklady řízení

38. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 1. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu